

Република Србија
РЕПУБЛИЧКА КОМИСИЈА ЗА
ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА
ЈАВНИХ НАБАВКИ
Бр. 4-00-1329/2018
Датум, 11.12.2018. године
Београд

ОБЈАВЉЕНО НА WEB
ПРЕЗЕНТАЦИЈИ И ОГЛАСНОЈ
ТАБЛИ ДАНА 19.04.2019.
ОБЈАВЕЊЕ СЕ СМАТРА
ИЗВРШЕНИМ ИСТЕКЛОМ
ДАНА 04.05.2019.

Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки (у даљем тексту: Републичка комисија), одлучујући о захтеву за заштиту права подносиоца захтева „Милен – транс“ д.о.о. Ћуприја, ул. Николе Тесле бр. 9а, поднетом у отвореном поступку јавне набавке услуга – превоз радника, обликованом по партијама, ЈН бр. 05/18/606006, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 04.07.2018. године, наручиоца ЈП за експлоатацију угља Ресавица, ул. Петра Жалца бр. 2, у већу састављеном од чланице Републичке комисије Јелене Стојановић, као председнице већа и чланова Републичке комисије Јасмине Миленковић и Жељка Грошете, као чланова већа, на основу чл. 139. и 146. Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 124/2012, 14/2015 и 68/15; у даљем тексту: ЗЈН), на седници одржаној дана 11.12.2018. године, донела је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту права подносиоца захтева „Милен – транс“ д.о.о. Ћуприја, поднет у отвореном поступку јавне набавке услуга – превоз радника, обликованом по партијама, ЈН бр. 05/18/606006, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 04.07.2018. године, наручиоца ЈП за експлоатацију угља Ресавица, као неоснован.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца захтева „Милен – транс“ д.о.о. Ћуприја за надокнаду трошкова поступка заштите права, као неоснован.

Образложење

У отвореном поступку јавне набавке услуга – превоз радника, обликованом по партијама, ЈН бр. 05/18/606006, за који је позив за подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки дана 04.07.2018. године, наручиоца ЈП за експлоатацију угља Ресавица (у даљем тексту: наручилац), понуђач „Милен – транс“ д.о.о. Ћуприја, (у даљем тексту: подносилац захтева), поднео је наручиоцу дана 19.11.2018. године, захтев за заштиту права.

Поднетим захтевом за заштиту права подносилац захтева је оспорио садржину конкурсне документације за предметну јавну набавку указујући да је иста неспецифична.

С тим у вези оспорио је начин на који је дефинисан услов техничког капацитета, као и предвиђен доказ, наводећи да из саобраћајне дозволе није могуће утврдити старост возила, односно да је у истој наведена само година производње возила а не и месец. Такође је указао да је начином на који је наручилац одредио услов техничког капацитета, и то да возила не буду старија од 15 година, наручилац дискриминисао понуђаче, имајући у виду

да Законом о превозу путника није прописано ограничење за старост возила у домаћем саобраћају, већ само у међународном.

Даље је подносилац захтева указао да наручилац није навео потребан број седишта за возила са којима се учествује у поступку, те да се не зна које су објективне потребе наручиоца у погледу возила са потребним бројем седишта.

Подносилац захтева је затим оспорио кадровски капацитет указујући да је ангажовање запослених по основу било ког радног ангажовања по Закону о раду непримерен природи услуге која се набавља, односно послу који возач обавља, осим радног односа. С тим у вези, указао је да су, тиме што је наручилац предвидео достављање радних књижица на име доказа, дискриминисани одређени понуђачи, имајући у виду да се радне књижице не издају од 01.01.2016. године.

Такође је навео да с обзиром на честе осцилације цена нафтних деривата на тржишту, наручилац је требало да дозволи корекцију цена горива и у случају мањег поскупљења цене нафте од 10% у периоду важења уговора, јер код поскупљења горива за 8 или 9 % може доћи до ситуације да превозник пружа услугу на своју штету.

Даље је указао да је наручилац је пропустио да као обавезан услов предвиди достављање потврде пореске управе и локалне пореске администрације.

Такође је подносилац захтева оспорио и услов финансијског капацитета указујући да је требало да предвиди као услов да понуђач није имао блокаду текућег рачуна у 2018. години до обавештења о наставку поступка, а не до дана објављивања јавног позива.

Затим је наручилац навео да су обрасци "списак најважнијих извршених услуга за период пословне 2017. године " и "потврда за референце" непрецизни и нејасни, имајући у виду да се у обрасцу "списак најважнијих извршених услуга" наводи "вредност уговора", док се у потврди за референце наводи "фактурисани износ извршених услуга",

Затим, подносилац захтева је указао да наручилац конкурсном документацијом није предвидео могућност накнаде штете превознику од стране наручиоца у случају да се кривицом запослених код наручиоца деси оштећење на возилу, као и да је по мишљењу подносиоца захтева неопходно предвидети обавезу издавања идентификационих исправа за запослене, из разлога што су по раније закљученим уговорима дозвољавали изабраним понуђачима да ангажују подизвођаче који нису били пријављени као подизвођачи у понуди.

Такође је подносилац захтева навео да наручилац није предвидео никаква средства обезбеђења за испуњење својих обавеза, односно да ће испоштовати рок од 45 дана према Закону о измирењу новчаних обавеза

Даље, подносилац захтева је указао да конкурсном документацијом није предвиђено ко ће сносити трошкове за одвожење аутобуса у партији 1, имајући у виду да је седиште подносиоца захтева од РМУ "Јасеновац" Крепољин удаљено 60 километра, као и да је укупна километража за све три партије 2.640 километра, што износи близу 10% од укупне месечне километраже, те да наручилац није предвидео ко сноси трошкове горива, путарине, амортизације.

Подносилац захтева је указао да наручилац моделом уговора, у члану „виша сила“ није предвидео неочишћене путне правце и дао је себи могућност за наплату штете од превозника, као и могућност једностраног раскида уговора или наплату финансијског обезбеђења због евентуално неодржаног поласка, а на које сам превозник није могао да утиче.

Затим је указао да наручилац конкурсном документацијом није предвидео шта се сматра под мерама заштите на раду, те да је неопходно исте прописати.

Даље је подносилац захтева указао да је захтев предвиђен одредбом 9. модела уговора, да је пружалац услуге у обавези да надокнади штету која настане оштећењем здравља, повредом или смрћу путника, да надокнади штету наручиоцу уколико дође до кашњења-доласка на посао запослених и др. што је у супротности са свим законима

имајући у виду да свако возило поседује две врсте осигурања, обавезно осигурање возила од аутоодговорности, као и посебно осигурање путника, без кога се не може регистровати возило.

Наручилац је дана 27.11.2018. године доставио Републичкој комисији одговор на захтев за заштиту права, са комплетном документацијом.

У свом одговору наручилац је навео да је конкурсном документацијом прецизно дефинисан начин утврђивања старости возила и то тако што понуђачи достављају очитане саобраћајне дозволе, као и да се податак о старости возила рачуна од датума прве регистрације возила.

Даље је указао да је у техничком делу конкурсне документације је за сваку партију наведен број путника који ће користити услугу превоза на рад и са рада и да је то сасвим довољан податак за понуђача са којим ће возилом учествовати по пометној јавној набавци.

Наручилац је затим навео да на проценат инфлације цена на мало не утиче само промена цене на тржишту нафтних деривата.

Републичка комисија је, испитујући основаност предметног захтева за заштиту права након прегледа достављене документације о наведеном поступку јавне набавке, одлучила као у изреци решења из следећих разлога:

Републичка комисија је најпре разматрала навод подносиоца захтева којим је оспорио начин на који је дефинисан услов техничког капацитета, као и предвиђен доказ, наводећи да из саобраћајне дозволе није могуће утврдити старост возила, односно да је у истој наведена само година производње возила, а не и месец. Такође је указао да је начином на који је наручилац одредио услов техничког капацитета, и то да возила не буду старија од 15 година, наручилац дискриминисао понуђаче, имајући у виду да Законом о превозу путника није прописано ограничење за старост возила у домаћем саобраћају, већ само у међународном.

Увидом у конкурсну документацију за предметну јавну набавку у део „Упутство како се доказује испуњеност услова по основу чл. 75., 76. и 77. ЗЈН“, утврђено је да је под тачком 8. предвиђено да понуђач располаже довољним техничким капацитетом, и то за партије 1 и 3 да понуђач поседује у својини или у закупу минимум 4 аутобуса за сваку партију понаособ (која не смеју бити старија од 15 година од дана отварања понуда), и за партију 2 да понуђач поседује у својини или у закупу минимум 6 аутобуса (која не смеју бити старија од 15 година од дана отварања понуда).

Даљим увидом у исти део конкурсне документације утврђено је да је наручилац као доказе предвидео између осталог, фотокопије саобраћајних дозвола (очитане на електронском читачу) за возила у својини. Податак о старости возила узима се из очитане саобраћајне дозволе, старост возила рачуна се од датума прве регистрације возила. Изузетно, у случају да се година прве регистрације и година производње возила разликују за више од 1 године, за датум прве регистрације узима се 31.12. године производње.

Чланом 76. став 1. ЗЈН прописано је да наручилац у конкурсној документацији одређује додатне услове за учешће у поступку јавне набавке.

Чланом 76. став 2. ЗЈН прописано је да наручилац у конкурсној документацији одређује услове за учешће у поступку јавне набавке у погледу финансијског, пословног, техничког и кадровског капацитета увек када је то потребно имајући у виду предмет јавне набавке.

Чланом 76. став 6. ЗЈН прописано је да наручилац одређује услове за учешће у поступку тако да ти услови не дискриминишу понуђаче и да су у логичкој вези са предметом јавне набавке.

Чланом 15. став 1. и 2. Правилника о регистрацији моторних и прикључних возила („Сл. гласник РС“ бр. 69/2010, 101/2010, 53/2011, 22/2012, 121/2012, 42/2014, 108/2014, 65/2015, 95/2015, 71/2017, 44/2018 - др. закон и 63/2018; у даљем тексту: Правилник)

прописано је да саобраћајна дозвола садржи податке видљиве оком и то између осталог: под Б – уписује се датум прве регистрације, под И - уписује се датум издавања саобраћајне дозволе.

Ставом 2. истог члана прописано је да се у чип саобраћајне дозволе, поред видљивих података из саобраћајне дозволе, уписују између осталих и подаци под словом (P) - боја возила година производње.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је наручилац у погледу додатног услова техничког капацитета предвидео да понуђач располаже довољним техничким капацитетом, и то између осталог, за партије 1 и 3 да поседује у својини или у закупу минимум 4 аутобуса за сваку партију понаособ, и за партију 2, минимум 6 аутобуса, који не смеју бити старији од 15 година од дана отварања понуда. Као доказ испуњености услова техничког капацитета, утврђено је да је наручилац предвидео да понуђачи доставе фотокопије читаних саобраћајних дозвола на основу којих се узима податак о старости возила, док је даље предвиђено да се старост возила рачуна од датума прве регистрације возила.

У конкретном случају, подносилац захтева је поднетим захтевом за заштиту права указао да из саобраћајне дозволе није могуће утврдити старост возила, односно да је у истој наведена само година производње возила, а не и месец.

Републичка комисија указује да је Правилником прописано да саобраћајна дозвола садржи податке видљиве оком, и то између осталог и податак о датуму прве регистрације, док је истим Правилником прописано да се у чип саобраћајне дозволе уноси година производње.

Имајући у виду а да је у конкретном случају наручилац предвидео да се податак о старости возила рачуна од датума прве регистрације возила, осим у случају да се година прве регистрације и година производње возила разликују за више од 1 године, у ком случају је предвиђенио да се за датум прве регистрације узима се 31.12. године производње, а сагласно Правилнику година производње се уписује у саобраћајној дозволи, то Републичка комисија указује да се несумњиво може утврдити податак о датуму прве регистрације односно године производње, као и да према одредбама конкурсне документације месец производње возила није од утицаја на старост возила.

Такође, Републичка комисија указује да је приликом одређивања шта се сматра техничким капацитетом, наручилац дужан да води рачуна да тако постављен услов буде у логичкој вези са предметом јавне набавке и да не дискриминише понуђаче.

У вези са наводом захтева да је наручилац захтевајући да возила не смеју бити старија од 15 година од дана отварања понуда, дискриминисао понуђаче, имајући у виду да Законом о превозу путника није прописано ограничење за старост возила у домаћем саобраћају, већ само у међународном, Републичка комисија указује да се не може утврдити ограничење конкуренције међу потенцијалним понуђачима захтевом да возила не буду старија од 15 година, нити да је услед оваквог захтева конкурсне документације наручилац поступио противно одредбама ЗЈН.

У вези са законском обавезом наручиоца да у поступку јавне набавке омогући што већу конкуренцију, Републичка комисија указује да наручилац сваки конкретан поступак јавне набавке спроводи првенствено у циљу задовољења објективних потреба, а на основу конкурсне документације којом дефинише захтеве који одговарају таквим потребама. Сходно томе, обавеза обезбеђења што је могуће веће конкуренције се не може тумачити на начин који подразумева обавезу наручиоца да сваком заинтересованом лицу омогући учешће у поступку јавне набавке, не водећи притом рачуна о сврси јавне набавке, као ни о квалитету добара, услуга или радова који су предмет исте.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је предметни навод подносиоца захтева оценила као неоснован.

Републичка комисија је затим разматрала навод подносиоца захтева да конкурсном документацијом није предвидео потребан број седишта за возила са којима се учествује у поступку, те да се не зна које су објективне потребе наручиоца у погледу возила са потребним бројем седишта.

Увидом у конкурсну документацију, у део „Техничка документација за јавну набавку, спецификација релација“, утврђено је да је наручилац за све три партије навео релације за превоз радника на рад и са рада. Такође је утврђено да је у оквиру сваке релације наручилац навео и број радника који се превозе на конкретној релацији, наводећи при томе за партију 3 и број радника по смени.

Увидом у питања и одговоре објављене на Порталу дана 20.11.2018. године, утврђено је подносилац захтева упутио захтев за додатно појашњење наручиоцу, наводећи између осталог и следеће: „Нисте навели минимални број седишта за возила са којим се учествује у поступку, што је врло битно за понуђаче приликом давања понуде“.

Даљим увидом утврђено је да је наручилац у одговору на постављено питање навео:

„У техничком делу конкурсне документације је за сваку партију наведен број путника који ће користити услугу превоза на рад и са рада и наручилац сматра да је то сасвим довољан податак за евентуалног понуђача да зна са којим ће возилом учествовати“.

Увидом у техничку спецификацију, „Техничка спецификација за превоз радника на рад и са рада“, утврђено је:

Партија 1: РА ”Вршка Чука” и РЛ ”Лубница”, релације:

-Зајечар – Грљан – Аврамица - максималан број радника који се превози у једној смени је 55;

-Зајечар - Лубница – Зајечар - максималан број радника који се превози у једној смени је 55;

-Оснић - Лубница – Оснић - максималан број радника који се превози у једној смени је 40.

Партија 2: РМУ ”Соко”, релације:

- Алексиначки рудник – Сокобања – Читлук, број запослених за превоз износи 45;

- Николинац – Дуго Поље – Читлук, број запослених за превоз износи 23;

- Сеселац – Богдинац – Милушинац – Читлук, број запослених за превоз износи 36;

- Сокобања – Читлук, број запослених за превоз износи 50;

- Валевац – Књажевац – Бошево – Књажевац – Вина – Слатина – Читлук, број запослених за превоз износи 45;

- Жучковац – Поружница – Ресник - Сокобања – Читлук, број запослених за превоз износи 40;

- Бошево – Књажевац –Подвис - Васиљ – Читлук, број запослених за превоз износи 45;

- Трговиште – Сокобања – Читлук, број запослених за превоз износи 40.

Партија 3: РМУ ”Јасеновац“, релације:

-Селиште – Крепољин – Рудник, у једној смени се превози 40 запослених;

-Крупаја– Крепољин – Рудник, у једној смени превози се 65 запослених;

- Близнак –Рудник - у једној смени превози се 30 запослених.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је наручилац конкурсном документацијом предвидео у оквиру додатних услова техничког капацитета, за партије 1 и 3, минимум 4 аутобуса за сваку партију понаособ, и за партију 2, минимум 6 аутобуса.

Даље је утврђено да је подносилац захтева упутио захтев за појашњењем конкурсне документације наручиоцу, да није наведен минимални број седишта за возила са којим се учествује у поступку, што је врло битан податак за понуђаче, на које појашњење је наручилац одговорио да је у техничком делу конкурсне документације је за сваку партију наведен број путника који ће користити услугу превоза на рад и са рада и наручилац сматра

да је то сасвим довољан податак за евентуалног понуђача да зна са којим ће возилом учествовати у конкретной јавној набавци.

У конкретном случају наручилац је у оквиру спецификација свих релација за све три партије навео број радника који се превозе на свакој конкретной релацији, наводећи при томе за партију 3 и број радника по смени.

Имајући у виду да је предмет конкретне јавне набавке превоз радника, те да је наручилац конкурном документацијом, спецификацијом навео број радника који се превозе на одређеној релацији, као максималан број радника, Републичка комисија указује да је исто довољан податак за потенцијалног понуђача са којим возилима, односно са којим бројем седишта по возилу ће учествовати у конкретной јавној набавци.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је предметни навод подносиоца захтева оценила као неоснован.

Републичка комисија је затим разматрала навод подносиоца захтева којим је оспорио услов кадровског капацитета указујући да је ангажовање запослених по основу било ког ангажовања по Закону о раду, непримерен природи услуге која се набавља, односно послу који возач обавља, осим радног односа. С тим у вези, указао је да су, тиме што је наручилац предвидео достављање радних књижица на име доказа, дискриминисани одређени понуђачи, имајући у виду да се радне књижице не издају од 01.01.2016. године.

Увидом у конкурсну документацију, у део „Упутство како се доказује испуњеност услова, Додатни услови“, утврђено је да је наручилац предвидео да понуђач располаже довољним кадровским капацитетом, да у моменту подношења понуде запошљава минимум 7 возача (партије 1 и 3), односно минимум 11 (партија 2).

Даљим увидом утврђено је да је као доказ наручилац предвидео: копије уговора о раду или других законом предвиђених уговора о радном ангажовању, копије М образаца и копије возачких дозвола.

Увидом у техничку документацију утврђено је да је наручилац предвидео под тачком „Докази“, копије радних књижица, уговора о раду или других законом предвиђених уговора о радном ангажовању и копије возачких дозвола.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је наручилац конкурсном документацијом предвидео у оквиру додатних услова, да понуђач располаже кадровским капацитетом, да у моменту подношења понуде запошљава минимум 7 возача (партије 1 и 3), односно минимум 11 (партија 2). Такође је утврђено да је наручилац у делу „Упутство како се доказује испуњеност услова, Додатни услови“, предвидео као доказ на име испуњености кадровског капацитета, копије уговора о раду или других законом предвиђених уговора о радном ангажовању, копије М образаца и копије возачких дозвола.

У конкретном случају, подносилац захтева је указао да имајући у виду делатност односно посао возача, да су осим радног односа сви други основи ангажовања возача непримерени предмету јавне набавке.

Републичка комисија указује да Закон о раду („Сл. гласник РС“, бр. 24/2005, 61/2005, 54/2009, 32/2013 и 75/2014, у даљем тексту: Закон) предвиђа, поред радног односа и други видове ангажовања кадрова, који су изједначени са радним односом и који могу на исти начин извршити предметну услугу, а понуђачима омогућити да учествују у поступку јавне набавке.

Такође, чланом 197. и 199. Закона предвиђени су и други видови ангажовања кадрова, односно рад ван радног односа, и то привремени и повремени послови и уговор о делу. Услед наведеног, по оцени Републичке комисије наручилац је тиме што је конкурсном документацијом предвидео да радно ангажовано лице код понуђача може бити ангажовано по основу уговора о раду или других законом предвиђених уговора о радном ангажовању, омогућио свим понуђачима да равноправно учествују у предметном поступку јавне набавке.

Републичка комисија констатује да наведени услов има за сврху да омогући наручиоцу несметану и успешну реализацију тражене набавке, при чему не постоји гаранција успешне реализације јавне набавке нити већи степен сигурности за наручиоца уколико су ангажована лица искључиво у радном односу, из ког разлога је као неоснован оценила навод подносиоца захтева.

У погледу навода да су, тиме што је конкурсном документацијом предвиђено достављање радних књижица као доказа, дискриминисани одређени понуђачи, имајући у виду да се радне књижице не издају од 01.01.2016. године, Републичка комисија је исти навод такође оценила као неоснован.

Републичка комисија указује да је наручилац конкурсном документацијом делу „Упутство како се доказује испуњеност услова, Додатни услови“, као доказе на име испуњености кадровског капацитета предвидео: копије уговора о раду или других законом предвиђених уговора о радном ангажовању, копије М образаца и копије возачких дозвола.

Даље, Републичка комисија је утврдила да је наручилац у делу „Техничка документација“ предвидео под тачком „Докази“, између осталог и копије радних књижица.

Међутим, Републичка комисија указује да недостављање исте не би могло имати за последицу стручну оцену понуде као неприхватљиве из наведеног оспореног разлога. Ово имајући у виду да је у конкретном поступку јаве набавке наручилац предвидео достављање још неколико доказа на име испуњености услова кадровског капацитета, и то копије уговора о раду или других законом предвиђених уговора о радном ангажовању и копије М образаца из којих се може утврдити испуњеност услова располагања, тј. да је запослен тражен број од 7 односно 11 возача.

Како је наручилац тражио више доказа из којих се може утврдити испуњеност услова ангажовања возача, то околност недостављања радних књижица које се не издају у претходном периоду (од 01.01.2016. године), не може бити основ одбијања понуде јер се испуњеност услова може утврдити доставом других предвиђених доказа.

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је предметни навод подносиоца захтева оценила као неоснован.

Републичка комисија је затим разматрала навод подносиоца захтева којим је указао да је наручилац требало да дозволи корекцију цена горива и у случају мањег поскупљења цене нафте од 10% у периоду важења уговора, с обзиром на честе осцилације цена нафтних деривата на тржишту.

Увидом у Образац „Изјава о гаранцијама“, утврђено је да наведени образац потписује овлашћено лице понуђача, те да је под тачком 2. наведено следеће: „гарантујемо вам непромењивост цене наведене у понуди, осим у случају промене цене горива за $\pm 10\%$ у односу на цену горива која је важила на дан отварања понуда.

Чланом 115. став 2. ЗЈН прописано је да након закључења уговора о јавној набавци наручилац може да дозволи промену цене и других битних елемената уговора из објективних разлога који морају бити јасно и прецизно одређени у конкурсној документацији, уговору о јавној набавци, односно предвиђени посебним прописима. Променом цене не сматра се усклађивање цене са унапред јасно дефинисаним параметрима у уговору и конкурсној документацији.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је наручилац конкурсном документацијом предвидео да понуђачи у прилогу своје понуде доставе и образац Изјаве о гаранцијама, у коме између осталог под тачком 2. понуђач гарантује непромењивост цене наведене у понуди, осим у случају промене цене горива за $\pm 10\%$ у односу на цену горива која је важила на дан отварања понуда.

Конкретно, подносилац захтева је указао да би по његовом мишљењу требало дозволити корекцију цена горива и у случају мањег поскупљења цене нафте од $\pm 10\%$ у

периоду важења уговора, с обзиром на честе осцилације цена нафтних деривата на тржишту.

Из цитиране законске одредбе произлази да наручилац може да дозволи промену цене након закључења уговора, и то из објективних разлога који морају бити јасно и прецизно одређени у конкурсној документацији. Дакле, до усклађивања цена може доћи у поступку реализације уговора у предметној јавној набавци, а не приликом подношења саме понуде.

Републичка комисија такође указује да је диспозиција наручиоца који проценат ће одредити, у зависности од предмета конкретне јавне набавке, а имајући у виду да наручилац захтеве у конкурсној документацији дефинише полазећи од својих објективних потреба, а не од пословних и економских интереса понуђача. Околност што је наручилац у конкретном случају предвидео усклађивање цене ако нафта у периоду реализације уговора се промени за више од $\pm 10\%$ од уговорене, представља могући начин усклађивања цене у смислу члана 115. ЗЈН и не може се у одредбама ЗЈН наћи упориште да је наручилац дужан усклађивати цену и за мање одступање цене нафте од 10% , а описана методологија омогућава стварање погодности за понуђаче у случају снижења цена за до 10% .

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је предметни навод подносиоца захтева оценила као неоснован.

Републичка комисија је затим разматрала навод подносиоца захтева којим је указао да наручилац није предвидео никаква средства обезбеђења за испуњење својих обавеза, односно да ће испоштовати рок од 45 дана према Закону о измирењу новчаних обавеза.

Увидом у конкурсну документацију, у модел уговора, члан 5. утврђено је да је наручилац предвидео да се наручилац обавезује да по извршеној испоруци уговорених добара исплати извршиоцу вредност стварно испоручених добара са ПДВ – ом, на основу фактуре извршиоца, по уговореним јединичним ценама у року од 45 дана од доставе фактуре, док је чланом 6. модела уговора предвиђено да се извршилац обавезује да при закључењу уговора достави средство финансијског обезбеђења за извршење уговорних обавеза.

Увидом у члан 14. став 1. тачка 4) модела уговора, утврђено је да је наручилац предвидео да се уговор може раскинути, између осталог, и из других разлога предвиђених законом.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је наручилац моделом уговора предвидео за себе обавезу да по извршеној испоруци уговорених добара исплати извршиоцу вредност стварно испоручених добара у року од 45 дана, а на основу испостављене фактуре, као и обавезу за понуђаче да при закључењу уговора доставе средство финансијског обезбеђења за извршење уговорних обавеза.

Подносилац захтева је поднетим захтевом за заштиту права указао да наручилац није предвидео никаква средства обезбеђења за испуњење својих обавеза, односно да ће испоштовати рок од 45 дана према Закону о измирењу новчаних обавеза.

Републичка комисија указује да подносилац захтева наведеним наводом није указао коју конкретно одредбу ЗЈН је повредио наручилац, као и да је наручилац дужан да поштује и остале прописе, између осталих и Закон о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Сл. гласник“ РС бр. 119/2012, 68/2015 и 113/2017).

Имајући у виду наведено, Републичка комисија је предметни навод подносиоца захтева оценила као неоснован.

У погледу преосталих навода подносиоца захтева којим је оспорио то да је наручилац је пропустио да као обавезан услов предвиди достављање потврде пореске управе и локалне пореске администрације, затим услов финансијског капацитета указујући да је наручилац требало да предвиди као услов да понуђач није имао блокаду текућег рачуна у 2018. години до обавештења о наставку поступка, а не до дана објављивања јавног позива, да су обрасци "списак најважнијих извршених услуга за период пословне 2017. године " и "потврда за

референце" непрецизни и нејасни, да наручилац није предвидео могућност накнаде штете превознику, да наручилац није предвидео обавезу издавања идентификационих исправа за запослене, да није предвиђено ко ће сносити трошкове за одвожење аутобуса у партији 1, да конкурсном документацијом није предвидео неочишћене путне правце, затим да наручилац није предвидео шта се сматра под мерама заштите на раду, да је захтев да је пружалац услуге у обавези да надокнади штету која настане оштећењем здравља, повредом или смрћу путника, и др. у супротности са свим законима, Републичка комисија указује да је одредбом члана 149. став 3. ЗЈН прописано да ће се захтев за заштиту права којим се оспорава врста поступка, садржина позива за подношење понуда или конкурсне документације сматрати благовременим ако је примљен од стране наручиоца најкасније седам дана пре истека рока за подношење понуда, а у поступку јавне набавке мале вредности и квалификационом поступку ако је примљен од стране наручиоца три дана пре истека рока за подношење понуда, без обзира на начин достављања и уколико је подносилац захтева у складу са одредбом члана 63. став 2. овог закона указао наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности, а наручилац исте није отклонио. Према томе, да би подносилац захтева могао пре истека рока за подношење понуда да захтевом за заштиту права оспори врсту поступка, садржину позива за подношење понуда или конкурсне документације, неопходно је да у складу са чланом 63. став 2. ЗЈН претходно укаже наручиоцу на евентуалне недостатке и неправилности у циљу њиховог отклањања.

Како је увидом у достављену документацију из предметног поступка јавне набавке несумњиво утврђено да подносилац захтева није, у смислу одредбе члана 63. став 2. ЗЈН, претходно указао наручиоцу на напред наведене евентуалне недостатке и неправилности конкурсне документације, већ је на исте указао тек у поднетом захтеву за заштиту права, то Републичка комисија указује да нису испуњене процесне претпоставке за поступање по поднетом захтеву за заштиту права у смислу одредбе члана 149. став 3. ЗЈН у том делу.

Сходно изнетом, Републичка комисија констатује да је предметни захтев за заштиту права неоснован, сагласно члану 157. став 6. тачка 2. ЗЈН, те је одлучено као у ставу I диспозитива овог решења.

С обзиром на то да је, по оцени Републичке комисије, захтев за заштиту права подносиоца захтева неоснован, то сходно чл. 156. ЗЈН, исти нема право на накнаду трошкова поступка заштите права које је тражио, због чега је Републичка комисија донела одлуку као у ставу II диспозитива овог решења.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против одлуке Републичке комисије не може се изјавити жалба.

Против одлуке Републичке комисије може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана пријема исте.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
БЕОГРАД
КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА
ПРЕДСЕДНИЦА ВЕЋА
Јелена Стојановић

Доставити (по ЗУП-у):

- 1. наручиоцу:** ЈП за подземну експлоатацију угља „Ресавица“, ул. Петра Жалца бр. 2, 35237 Ресавица;
- 2. подносиоцу захтева:** „Милен – транс“ д.о.о., ул. Николе Тесле бр. 9а, 35230 Ђуприја